

har tankarna väl samlade och med rådighet förstår att reda sig derur.

SJÄLSSJUKDOM, m. 2. Själens tillstånd, då dess verksamhet blifvit på något sätt varaktigt störd eller erhållit en ifrån den naturliga afvikande riktning.

SJÄLSSTORHET, f. 3. Storhet i själen, d. v. s. mer än vanlig själskraft och själsstyrka i förening med ädla och upphöjda tänkesätt.

SJÄLSSTYRKA, f. sing. Styrka hos själen, förmåga att ståndaktigt bära lidande och motgång. Anm. *Själskraft* afser mer verksamhet, *Själsstyrka* deremot ståndaktighet och tålmod.

SJÄLSUPPLYFTANDE, a. 1. Som ger lyftning åt själen.

SJÄLTÄG, n. 3. Se *Dödskamp*. *Ligga i s-et*, hålla på att dö.

SJÖ, m. 2. 1) Slutet, rundt omkring af land omgifven, med vatten fylld dal eller bägarformig utvidgning i marken, hvori vattnet från det kringliggande landet samlar sig. Man säger äfven, till skilnad ifrån hafvet, *Insjö*. *Stor, liten s. S-ar, träsk och kärr*. (Bibl.) *Den s-n, som brinner af eld och svafvel*, helvetet. — 2) (utan plur., i bestämd form) Hafvet. *I öppna s-n. Två mil ut i s-n. Han har tio skepp i s-n. Fara till s-s* (uttalas: sjöss), på hafvet. *Gå till s-s*, utlöpa ur hamn. *Gifva sig till s-s*, blifva sjöman. *Hålla s-n*, se *Hålla*, bem. 15. *Krigsmakt till s-s*, krigsflotta. *S-n går hög*, det är stark sjögång. — 3) Störtsjö, stor våg, bölja. *En s. kom och slog öfver fartyget. S-n slog in i fartyget*. — 4) (fig. fam.) Stor myckenhet af ett uthåltd, flytande ämne. *En s. af öl, af vin stod på bordet*. — 5) *S-botten, -bruk, -djur, -drabbning, -hjette, -krig, -kust, -mussla, -strand, -trakt, -transport, -trupper, -träffning, -vatten, -vik, -växt*.

SJÖATLAS, sjöättlass, m. 3. Samling af sjökort.

SJÖBACKE, m. 2. pl. -- *backar*. Sjöstrand, då den bildar en backe.

SJÖBATALJ, -- ållj, m. 3. Se *Sjöslag*.

SJÖBEFAREN, a. 2. neutr. -- *et*. Som farit mycket till sjös.

SJÖBJÖRN, m. 2. Hafsdjur af Skälarna, 6 till 7 fot långt, till utseendet något liknande en björn. *Phoca ursina*.

SJÖBLAD, n. 3. Hvit Näckros. *Nymphæa alba*.

SJÖBLICK, m. 2. Djur af Ringmaskarna, ½ fot långt, smalt som en tarmsträng, med spröt och långa rörliga sidoborst, i sandstränder vid alla haf. *Nereis*.

SJÖBOD, f. 2. Bod, magasin vid hafs- eller sjökanten.

SJÖBOLL, m. 2. eller

SJÖBORRE, m. 2. pl. -- *borrar*. *Sjöborrar* kallas andra ordningen af Stråldjuren, och särskilt det dit hörande släktet *Echinus*, som har en stor mängd trefvare och taggar.

SJÖBROMS, m. 2. Skorpdjur af de Jemnfotade, likt gråsuggan, men med längre ben. *Sphæroma asilus*.

SJÖBRYGGA, f. 1. Brygga (bem. 2) vid hafs- eller sjökanten.

SJÖBÖNA, f. 1. 1) Ett slags stenart. — 2) En egyptisk art af örtslägdet *Arum*.

SJÖBÖSSA, f. 1. Jagtbössa, som begagnas till jagt på sjöfågel.

SJÖDRUCKEN, a. 2. neutr. -- *et*. (om varor) Skadad af sjö- eller hafsvattnet.

II.

SJÖDRUFVA, f. 1. *S-vor* kallas de svarta, likt vindruvfor tillsammans på en stjälk sittande äggen af Hufvudfotingarna bland Blötdjuren.

SJÖEXPEDITION, -äckspeditichón, f. 3. Se *Sjötåg*.

SJÖFARANDE, a. 1. o. s. 3. Som far till sjös.

SJÖFART, c. 3. 1) Segling med större eller mindre fartyg på haf, sjö eller flod, för att ifrån ett ställe till ett annat öfverföra varor eller passagerare. — 2) Se *Sjöresa*.

SJÖFARTSFOND, m. 3. Se *Handels- och Sjöfartsfonden*.

SJÖFOLK, n. sing. Sjömän.

SJÖFRU, f. 2. Se *Sjörä*.

SJÖFÅGEL, m. 2. pl. -- *fåglar*. Fågel, som mest uppehåller sig på eller vid sjö.

SJÖFÖRKLARING, f. 2. Dokument, som innehåller en noggrann berättelse om de händelser, hvilka inträffat på en sjöresa, fullkomligt hör öfverensstämma med journalen, och afgifves samt bedigas af kapitenen och besättningen inför vederbörande myndighet.

SJÖFÖRSVARS-DEPARTEMENTET, n. sing. def. Den afdelning af konungens kansli, der regeringsärenden rörande flottan beredas till fördragning inför konungen och hviffrån konungens beslut i sådana ämnen expedieras.

SJÖFÖRSÄKRING, f. 2. Försäkring (se d. o.) för fartyg och last.

SJÖGAST, m. 2. En, som ständigt vistas på sjön.

SJÖGRÄS, n. 3. Se *Hafsslånga*.

SJÖGRÖN, a. 2. Af den gröna färg, sjön har, då den blommar.

SJÖGUD, m. 2. - *DINNA*, f. 1. (myt.) Gudomlighet, som råder öfver hafvet, en viss hafstrakt eller en sjö.

SJÖGÅNG, m. 2. Vattnets vågiga rörelse under blåst. *Stark s*.

SJÖHAMN, m. 2. Hamn vid hafvet.

SJÖHANDEL, m. sing. Handel, som bedrifves genom segelfart på hafvet.

SJÖHARE, m. 2. pl. -- *harar*. Ett snäckslägte. *Aplysia*.

SJÖHORS, m. 2. En tofsgälad fisk, 3 till 4 tum lång, med tjock kropp, platt nos, och betäckt med hornlika sköldar. *Pegasus Draco*.

SJÖHUND, m. 2. Se *Sjökalv*.

SJÖHUNDSBÖSSA, f. 1. Se *Skälhundsbössa*.

SJÖHÄST, m. 2. Se *Hvalross*.

SJÖHÖFDING, m. 2. Se *Sjökonung*.

SJÖKADETT, -- *dä'tt*, m. 3. Kadett, som, ämnad att ingå vid flottan, undervisas i allt hvad sjöväsendet beträffar. [- *cadett*.]

SJÖKALF, m. 2. pl. -- *kalfvar*. Se *Skälhund*.

SJÖKANT, m. 3. Trakt, närmast haf eller sjö; sjökust. *Ät, ifrån s-en*.

SJÖKAPITEN, --- *én*, ell. **SJÖKAPTEN**, -- *én*, m. 3. Befälhafvare på ett fartyg, som befär hafvet. [- *ca* -.]

SJÖKATT, c. 1. Se *Hafskatt*.

SJÖKO, f. 3. pl. -- *kor*. Ett slägte af Hvalarna, med flera arter, hvaraf den största kan blifva ända till 12 alnar lång; liknar skälarna deri, att den med bröstfenorna kraftrar sig upp på stränderna, för att beta; reser sig ofta öfver hafsytan i upprätt ställning, och liknar då på afstånd en människa, helst honorna med sina bröst, hvilket gifvit anledning till berättelsen om hafsfruar eller sjörån. *Manatus*.